Sosialur íbú›arpolitikkur

Jónas Johnsson
valevni hjá
Sjálvst‡risflokkinum

Føroyingar eru eftirbátar í sosialum íbú›arpolitikki. Vit eiga at byggja rørslugó›ar íbú›ir, serliga smáar vi› eittans verilsi. Tørvur er eisini á størri og bíligum rørslugó›um íbú›um, men tær minstu eiga vit í løtuni heilt víst at ra›festa høgt ella hægst. Eitt a›almál vi› mini-íbú›unum er, at húsaleigan skal vera so lág sum yvirhøvur gjørligt og helst undir ein tri›ing av fólkapensjónini. Tær ver›a mótvekt móti teimum alt ov høgu leigunum í Havn.

Nógv fólk í øllum aldri kundu hugsa› sær slíka íbú› – eingin ivi kann vera um ta›! Stakir tilflytarar, breka›pør, sum ikki krevja ta› stóra plássi›. Helst er brúk fyri fleiri hundra› í kommununi. Tær ver›a lættar at selja og at leiga út. Tær fara sum heitt brey›. Ta› er bert at hyggja í blø›ini undir l‡singunum um kømur og smáar íbú›ir – og tær vísa bert toppin á fjallinum.

Íbú›irnar hava stórar fyrimunir fyri byggikostna› og spardum øki at ver›a samanbygdar. Í rakstrinum spara heitir veggir hita. Bert eitt tak er at røkja til fleiri íbú›ir. Um lendi› hóskar, kunnu íbú›ir eisini setast omaná. Treytin er slætt tún frá hur til koyriveg.

Fyri ein part skal kommunan blíva vi› at eiga lendi›. Íbú›irnar á kommunalum lendi ver›a at rokna sum kommunalar sosialar íbú›ir. Tær skulu ikki arvast, seljast ella latast ø›rum leigara uttan vi› kommununi sum millumanni. Kommunan avger hvør næsti eigari ella leigair ver›ur.

Yvirskipa› skal kommunan tó alla tí› mi›a eftir, at tann sosiali parturin fyllir sum minst og tann sjálvhjálpni frí markna›urin fyllir sum mest – sjálvandi ta›.

Ta› er ikki at skilja, hví ein slík ætlan ikki er sjósett fyri langari tí› sí›ani. Kommunan eigur at avseta og byggibúgva grundstykkir til slíkar og a›rar íbú›ir sum skjótast í allari kommununi, líka av Argjum og nor›ur í Sundini.

VI‹MERKINGAR

Hvussu fara Hoydalsneytar at trívast í »Mordaraklubbanum«?

Virgar T. Dalsgaard

Nógv tey flestu fólk eru tíbetur í dag eftir hálvttri›ja ára vanst‡ri farin at vamlast vi› teir maktsjúku opportunistarnar, sum fullveldissektin hevur sjó›a› saman, bæ›i í Tinganesi, í útvarpi og ikki minst sjónvarpi. Heilavaski› hevur sum hjá Milosevitj veri› mi›víst organisera› úr erva.

Men ta›, sum átti at givi› fólki mestu andstygd er, hvussu kyniskt fyrrverandi kompromisleysir NATO-hatarar nú *royna at sleppa okkum uppí NATO* uttanum donsku stjórnina og uttanum allan kritikk frá impotentum journalistum, sum bara tiga ella geyla vi› føraranum í Tinganesi. Hetta er nevniliga so grov kúvending, at hon bara hevur opportunistiskar orsøkir, har er einki sakligt politiskt aftanfyri. Øll vita, at var NATO ikki ney›ugt í 1959, so er ta› hundra› fer›ir minni ney›ugt í dag! *Tá var ein reellur militerur vandi – nú er eingin!*

Renna ørindi fyri landsgonguna

Í einumhvørjum ø›rum landi høvdu slíkir politiskir or›loysingar veri› skræddir sundur av journalistum hvønn einsta dag, men okkara skrivaratrælir hava heilt fri›a› tær politisku nátthúgvurnar í Tinganesi.

Seinast í 50- og fyrst í 60-árunum høvdu Atli Dam og eg saman vi› fleiri millum anna› ta uppgávu í Studentafelagnum í Keypmannahavn at skula argumentera ímóti stalinistiskt frelstum tjó›veldismonnum, sum allir tá søgdu seg vera NATO-fíggindar burturav.

NATO søgdu hesir profetar, var heimsins størsta politiska ólukka og mátti tí ni›urberjast sum pest! Teir umrøddu alsamt NATO sum heimsins ska›iligasta mordaraklubba!

Vit a›rir vóru avgjørt ikki fegnir um Nato, men vit mettu kortini, at ta› var ney›ugt tá, tí hetta var mi›skei›is í »kalda krígnum« og vit høvdu minni álit á alternativinum hjá »tjó›veldiskammirátunum« eystanfyri.

Men vit fingu lisi› og páskriva› afturfyri sum teir sosialdemokratisku revisionistisku svíkjarar vit vóru. Vit fingu t.d. at vita, ikki minst frá brø›runum Hoydal, at einhvør, sum bara tosa›i vi› ein Nato-mann ella pønsa›i uppá nakrantí› at fáa Føroyar inn í mordaraklubban, vildi fyri ævigar tí›ir ver›a brennimerktur sum landasvíkjari, (eitt or›, sum aftur er komi› uppá móta hjá harra Høgna), kapitalistasvín og sleikjandi ørindasveinur hjá amerikonskum imperialistiskum gangstaraveldi.

Teir brúktu nógv onnur kelinøvn, men hesi vóru tey vanligastu. Ta› er altí› psykologiskt áhugavert at síggja, at teir, sum reelt altí› hava arbeitt móti føroyskt/donskum áhugamálum fyri fremmandar tjó›ir, eitt nú Noreg, Sovjetsamveldi› ella Ísland altí› eru skjótastir at brúka or›i› landasvíkjari móti hei›urligum føroyingum.

Annars høvdu teir eitt illaskriva› pubertilt speidarabla›, sum æt Framin – í hesum klodduta tjó›veldisorgani skriva›i meginparturin av teimum føroysku studentum, sum høvdu álvarsom grammatisk problemir og tí kompensera›u vi› at gerast tjó›veldismenn, tí sjálvandi høvdu danir skyldina av teirra kleyvarskapi.

Í næstan hvørjum bla›i trútta›u teir paroluna: NATO úr Føroyum og Føroyar úr NATO, hetta var fyri teir allarmest áleikandi politiska mál!

Vit a›rir hildu, at ta› vóru heilt onnur mál, sum leika›u á í Føroyum, eitt nú social og fíggjarlig vi›urskifti hjá vanliga føroyinginum. Men nei, fyri teir var ta› Nato og bara Nato, sum taldi.

Bla›stjóri á hesum ússaliga meinigheitsbla›i var pápi fullveldi›, tá ein hin mest antiamerikanski kommunistatilbi›jarin í Keypmannahavn, nú imperialistiskt vælsigna›ur amerikanskur oljuvinur, harra Kjartan Hoydal.

Í bla›stjórati› hansara var hann so revolutionerur, at hann bara lat seg síggja í fótforma›um skóm, kasta›ari Mao-skjúrtu og skrøddum neytabrókum – í dag er hann ikki rukkutur, men gongur n‡strokin og ansaligur í nálastrípa›um citydressi, vælbusta›um le›urskóm og imperiibyggjaraslipsi, tá i› hann ikki letur seg sjónvarpsmynda í ímutum oljuhjálmi, skitnum maskinklæ›um og strembarafægu arm í arm vi› kapitalistinum, Poul Mohr. Gud viti, hvar teir bá›ir dálka seg? Ikki er ta› av føroyskari olju, men hvør veit, kanska *amerikanskari*. Mem hon kann geva baksláttur! Jú, meira enn so – okkurt broytist á mansins ævi.

Hetta átti at veri› tankavekjandi fyri mong ung, sum hava lati› seg heilavaska› av hesum skrupulleysu opportunistum ikki gjøgnumsko›a› teirra maktsjúku, ja, kanska tiki› teirra nationalistisku sápublørur í álvara.

Nú fara teir aftur avsta› til Danmarkar og nú skal alt aftur vera í loyndum, dyljast sum mansmor› fyri føroysku fjøldini – hetta er naka›, teir hava lært frá kammirátunum í Warszawa-samgonguni. Har var alt greitt á loynifundum, so kundi fólki› ikki blanda seg uppí. Vónandi fara danir ikki at eftirlíka teimum í hesum, tí hann, sum loynir bæ›i l‡gur og bluffar – og ta› er lagna Føroyinga, sum stendur uppá spæl.

Men viti› eftir. Teir koma heimaftur sum teir eru vanir, sum grátikonur, i› vena seg vi› falskari jeremiadu um, hvussu illavornir danir eru. Teir halda fram vi› at kúga, ey›ræna og mergsúgva okkum, alt me›an teir smyrja okkum av vi› 1000 kr. se›lum, sum mest detta ni›ur í túninum hjá Høgna Hoydali og Zachariassi Wangi. Jú, víst eru danir fúlir, men teir hava bo›i› Høgna, at hann skal sleppa undan allari buking uppá f‡ra ár, men ta› vil hann heldur ikki, so honum má dáma bank. Helst er ta›, sum sagt hevur veri›, at tjó›veldismenn eru masochistar. Summir teirra hava jú fingi› danska »útstationeringsvi›bót« fyri at vera millum sínar egnu.

Hervaldi› av landinum

Ta› er naka› av einum tigaralopi í opportunismu frá Karsteni í 1960 til Høgna í 2000. Karstin næstan græt um, hvussu grúiligt Nato var, nú biddar Høgni um ókeypis innivist sum óvápna›ur snultaralimur. Ja, skomm er lítil í hesum monnum.

Henda ábyrgdarleysa og púra ógrunda›a Nato-kúvending, nú tái› militeri vandin at kalla heilt er burtur, kann einans finna grundarlag í teirra privata endamáli, og ta› er í markleysari egoismu at noy›a eina anakronistiska og avgjørt óynskta fullveldisskipan ni›ur yvir sakleysar landsmenn, i› ikki skoyta um teirra óhugnaliga ørvitisveldi, hóast ta› ver›ur vælpakka› inn í tøvdar, útslitnar og avolda›ar nationalar flosklar.

Hesir diktatorisku høvu›kambar hava, sum ein javna›arma›ur tók til í 70-árunum, bara *okkara ney›ars plága›a fø›iland sum hobby*. Teirra »fø›ilandsalskur« er óekta›ur, larmandi og innantómur.

Hartarbei›andi føroyskar kvinnur og menn, sum strí›ast fyri at fáa endarnar at røkka saman, hava ikki uppibori› at ver›a reducera›i til politiskt ítriv hjá forkela›um mammudreingjum, sum hava fingi› ókeypis útbúgving í Danmark, og nú ikki unna ø›rum føroyingum ella komandi ættarli›um at fáa somu rættindi. Vi› undantaki av teimum, sum Høgni og sjónvarpi› hava heilavaska› og manipulera›, so veit alt Føroya fólk væl, at ta› er gerandislagnan hjá teimum, sum telva› ver›ur um, og sum hesir steinøru menn brúka sum innsats í teirra vitleysa roulettspæli.

Teir eru 100% líkagla›ir vi› landi› og fólki›, nei fyri teir eru onnur bara ambo› fyri maktsjúku, havisjúku og privatar ambitiónir. Og teir eru fornerma›ir, ógvuliga firtnir vi› fólki›um, at teir ikki vilja vita av teirra ótespiliga Hoydalsveldi. Og vil tjó›in ikki sum teir, so vilja teir helst hava skift fólki› út, eins og Bert Brecht helt fyri á sinni. Tí teir eru totaliterir menn, sum ikki nakrantí› vilja gó›kenna demokratiska mannagongd.

Lat okkum minnst til, at meirilutin av hesum høvu›kambum vóru vi› at selja sína tjó›veldissál og Føroyar til eitt diktatoriskt bølmannast‡ri eystanfyri – nú eru teir í fer› vi› at velja okkum til NATO. Ófatuligt, at tolna føroyska tjó›in finnur seg í tí.

Krage søger mage

Teir vita væl, at grova Natosviki› kann ongantí› verjast vi› sakligum argumentum – hetta er jú or›loysing og ósømuligt svik móti øllum lyftum. So nú roynir Høgni Hoydal í argumentney› síni at verja seg vi›, at teir ætla sær uppí eina serliga fri›ardeild av NATO, sum eitur Partnership for Peace. Høgni roynir at billa fólki inn, at menn brúka ikki vápn í hesi deild, bara brókatøk. Hetta ljó›ar jú vakurt, ein serligur militerur fri›arkrókur, har menn mest spæla kort í tí annars brutalu militeru samgonguni. Men hvussu fri›arligir eru nú hesir, sum hava fingi› serstatus og sum Høgni so fegin vil inn saman vi›?

Jú, rætt er gitt – hesin kortbklubbi eru allir ófri›arkropparnir úr Warszawagonguni – teir »gomlu kammirátarnir« hjá fe›gunum Hoydal inntil 1989, tá i› teir duttu oman av Berlin-múrinum. Me›an Pólland, Rumenia, Tjekkia, Baltisku londini, Bulgaria o.s.fr. flestøll hava fingi› n‡ggjan politiskan yvirbygning, so er tann militeri – stórt sæ› tann sami. Nakrir fáir officerar eru, men flestu bartrogini úr gomlu Warszawa-gonguni sita enn í lei›andi størvum, m.a. í Partnership for Peace, har Høgni nú vil inn at snulta. Me›an hinir gjalda og eru alvápna›ir – ætla Arnfinnur og Høgni sær inn sum gratistar vi› berum nevum! *Kann naka› karaktiserast sum ein mordaraklubbi, so er ta› felagsskapurin, Partnership for Peace* vi› øllum teimum gomlu kaldakrígsmonnunum.

Ta› er ein nossligur drongur, sum vil dragsa føroyingar inn í eitt so sp‡ggiligt selskap. Men fyri Hoydalsmenninar og a›rar kommunistiskar tjó›veldisleivdir vil ta› vera eitt kærkomi› høvi til at hálsfevnast aftur vi› øllum teir gomlu kammirátunum frá køldu krígstí›ini. Vælgagnist føroyingum, um teir troysta sær at vera saman vi› slíkum yvirgangskroppum.

Nei, vegna tess og tessvegna, at øll militerstø›a í Nor›ureuropa í dag er fundamentalt ø›rvísi, mega vit taka ta gomlu Framaparoluna fram og siga, at *nú og fyrst nú* er skil í henni: *nú má Nato úr Føroyum og Danmark/Føroyar úr Nato.*

Í Mjørkadali slø›ist helst enn onkur dani, sum hev›i veri› rørdur um at sloppi› at drukki› Natoskál vi› Hoydalsmonnum.

Hev›i pápi mín uppliva›, at tjó›veldismenn, enntá Hoydalsmenn hætta›u sær at søkja innliman í eina Nato-kliku, so hev›i hann, sum hann plagdi, tiki› til George Orwell, sum sarkastiskt næstan skriva›i skránna hjá tjó›veldisflokkinum, hesi andstyggiligu sekt: *Kríggj er fri›ur. Svart er hvítt. Hatur er kærleiki!* Og vit kundu lagt afturat: Høgni, Arnfinnur og Zacharias Wang eru rættsikta›ir. Hetta eru dogmini, sum henda vitleysa landsgonga er basera› uppá.

Er ta› løgi›, at menn á donskum arbei›splássum nevna hesar bá›ar láturligu figurarnar, Høgna og Arnfinn fyri *Gøg & Gokke?* Eitt er, at teir eru rukkur og ikki vita av tí sjálvir, men verri er, at teir gera hampaføroyingum fyri skommum. Hesir hjálparleysu amatørar og teirra ússaliga st‡ri fer skjótt yvir í søguna sum *óvitast‡ri›*, sum eingin, – heldur ikki teirra egnu – kundu taka í álvara.

VI‹MERKINGAR

Ró nú, Høgni Hoydal

Jóannes Eidesgaard

Tú yvirraskar meg fer› eftir fer› Høgni Hoydal!

Eg hev›i ongantí› trú›, at ta› skuldi bera til at snara og leggja fólki or› í munnin í tann mun, sum tú so meistarliga megnar. Hugsa bara um seinastu grein tína, har tú so sáttarsemjanndi í byrjanani leggur fyri vi› at siga vi› meg, at nú mugu vit tosa saman sum vir›iligir menn fyri sí›an í endanum í somu grein at leggja meg undir bæ›i líkt og ólikt alt frá landasviki til undanstøkking, tó uttan at brúka tey røttu heitini. Hetta eitur á einum fínum or›i "manipulatión".

Og hvat persónligum álopum vi›víkur, so gongur ikki dagur frá Gudi, at Jóannes Eidesgaard ikki fær eitt persónligt álop og bakbit fyri og anna› eftir av teimum, sum sita vi› "Gamaliels" føtur,

Nú rí›ur sjálvt tú lágt, Høgni Hoydal. Tú byrja›i vi› reistari pannu og stoltum málum, men nú er alt vent á høvdi›. Frá vøkrum formuleringum um politiskt frælsi, so liggur tú nú mitt í politiska dunnuhylinum og blakar vi› runu.

Tú veitst fullvæl, hvar tú hevur meg, og hvar tú hevur Føroya Javna›arflokk í ríkisrættarliga spurninginum. Men tá tú ikki kann brúka hetta til egnan fyrimuns, so leggur tú mær og flokkinum onnur motivir til. Hetta er ótrúliga lágt og líti› vir›iligt fyri ein mann, sum hevur sett sær sum mál at lei›a tjó›ina gjøgnum loysingina. Hetta er manipulatión og villei›ing í stórum stíli.

Ta› kann bert takast sum prógv um, at umframt navnframar fólkafloksmenn, so hevur sjálvt tú nú eftir øllum at døma eisini mist trúnna, og so er um at gera at fáa onkran heilt annan at standa vi› skuldini.

Nei, Høgni Hoydal. Tak stø›una sum ein ma›ur. Lat vera vi› at renna til ymiskar serfrø›ingar í sjálvfylgiligheitum bert fyri at snara tosi› inn á naka› heilt anna›. Tú hevur møguleikan fyri tínum fullveldi, men opinbart torir tú ikki at taka av teimum treytum, sum fylgja vi›. Ta› er sum so eisini ein erlig søk, men so kundi tú fari› út og sagt ta›, heldur enn at leggja meg undir landsska›iligt virksemi.

Fyri okkum at síggja er bur›urin fullgingin, men tit tora ikki á soppin. Men hvørki eg ella Javna›arflokkurin eigur barni›, so standi› nú vi› tykkara ger›ir.

Gó›i Høgni Hoydal. Javna›arflokkurin hevur sítt bo›. Ta› er eitt bo›, sum tú ikki tekur undir vi›, men ta› gerst ikki vi› og er eisini í lagi, tí vit kunna heldur ikki gó›taka títt bo› um eina loysing. Hetta eru vanligar treytir í politikki, og tær mugu vit liva vi›.

Tú hevur nú tína royndartí› til at vísa, um ta›, sum vit heldur skemtandi hava kalla› tykkara sandkassaprojekt, ber bo› í b‡ ella ei. Gongur ta›, so veitst tú uttan at ivast, hvør i› skal hava hei›urin, men gongur ta› ikki, so tak tá eisini ábyrgdina, heldur enn at turka alt av uppá mín persón ella uppá Javna›arflokkin.

Ver›ur bo› eftir Javna›arflokkinum og okkara uppskoti til eina sjálvst‡rislóg, so eru vit til dystin fús, men fyribils eiga tú og samgongan næsta leik.

Ta› áhugaverda vi› øllum teimum trupulleikum, sum tú og Tjó›veldisflokkurin eru so upptiknir av — okkara identiteti, okkara máli, okkara tjó›arstatus og okkara møguleikum á altjó›a leikpallinum - ja, har hava vit eisini loysnirnar. Okkara uppskot um eina sjálvst‡risalóg gevur okkum svarini, vit hava brúk fyri.

"Keine hexerei, nur behendigkeit."

Vinnulívi› og b‡rá›spolitikkum

Schumann Hjaltalin,
b‡rá›slimur og valevni fyri Sambandsflokkin

Í Føroyum hevur ta› ikki veri› nakar grei›ur skilna›ur millum vinnulív og so ta› almenna. Um vit bert hyggja nøkur fáa ár aftur í tí›ina so var ta› ein stór samanblanding millum landskassan og vinnulívi›, at landskassin í veruleikanum fór á heysin. Ta› sama hevur gjørt seg galdandi fyri fleiri av kommunu kassunum. Fleiri av hesum kommunum hava sett pengar í skip og virkir sum ongin annar hev›i sett eina krónu í. Orsaka› av hesum eru hesar kommunur í dag at kalla framvegis undir umsiting.

Ta› mugu ver›a vanntøtt skottir millum vinnulív og kommunukassan. Kommunan skal ikki seta pening í vinnuvirkir.

Kommununar leiklutir í samband vi› vinnulívi› er at skapa fortreytir fyri at vinnan skal hava bestu umstø›ur at virka undir, solei›is at havnavi›urskifti vegir og samfer›slan annars er á so høgum stø›i sum gjørligt. Ansast má eftir at kommunan ikki leggur foringar í vegin fyri tí vinnuliga.

Ta› er ein royndur lutur, at nógv tann stórsti parturin av tí almenna virkseminum liggur í Tórshavnar Kommunu. Hetta má ikki gera ta›, at b‡rá›i› so leggur seg afturá og gloymir, at ta› privata virksemi er og skal ver›a ta› berandi.

B‡urin og børnini

Jógvan Arge
valevni tjó›veldisfloksins til b‡rá›svali› í Havn

Børn hava onki ansingarpláss, og foreldur sleppa ikki til arbei›is.

Solei›is var stø›an undan seinasta b‡rá›svali, og solei›is er stø›an framvegis, tó at nøkur tøk eru tikin.

Í flestu førum arbei›a bæ›i foreldrini úti, tí ta› er ney›ugt fyri at fáa endarnar at røkka saman, og tí tey vilja brúka síni evnir á arbei›smarkna›inum. At bjó›a mammum arbei›i heima sum ansarar hjá sínum egnu børnum og ø›rum er í mongum førum ein undirmeting av teirra ambitiónum.

Í dag er ta› ikki fremsta ynski› hjá ungum kvinnum vi› gó›ari útbúgving at ganga heima. Tær vilja út at arbei›a. Kommununi áliggur tí at skapa fortreytir fyri, at tann gó›a arbei›smegi, sum ikki sleppur til arbei›is orsaka› av vantandi ansingarplássum, ver›ur aktivera›.

Sum skjótast má gerast ein heildarætlan fyri, hvat slag av stovnum hóskar best til tørvin, hvussu nógv ansingarpláss skulu vera á stovnunum, nær teir skulu standa lidnir, hvussu nógv teir skulu kosta, og hvussu nógv ansingarpláss kommunan er før fyri at útvega.

Ver›ur ta› ov miki› hjá kommununi einsamallari fíggjarliga og í a›rar mátar at útvega og byggja ansingarstovnar til komin og komandi børn á bí›ilista, mugu a›rir møguleikar takast vi› í myndina.

Ongin ivi er um, at stórar fyritøkur og stovnar í høvu›ssta›num fyri sína egnu skyld vilja gera sítt til at loysa ansingartrupulleikan. Hesin møguleikin og a›rir vi› skula takast vi› í eina heildarætlan.

Tann ófrávíkiliga fyritreyt má altí› vera, at pedagogiski førleikin ver›ur virdur.

Allir partar ver›a vinnarar, um ansingartrupulleikarnir ver›a loystir. Ungar barnafamiljur fara at trívast betur og ver›a betur fyri fíggjarliga. Arbei›splássini fáa fleiri dugnalig starvsfólk á lønarlistan. Kommunan fær meira inn í skatti. Og børnini sleppa at menna seg saman vi› ø›rum børnum.

Sostatt eiga øll at taka lógvatak saman um at loysa ansingartrupulleikarnar hjá børnunum í kommununi.

Rom var› ikki bygdur eftir einum degi og ta› ver›a barnagar›ar og vøggustovur í Havn heldur ikki. Men tú kanst taka stór stig framá, um tú leggur teg eftir at skunda mest møguligt undir ra›festing og peningajáttan til endamáli›. X vi› E

Tøkk til Bjarna

Leivur Hansen,
borgarstjóri

Ta› frøir okkum í b‡rá›num stórliga at hoyra, at landsst‡risma›urin í samfer›slumálum, Bjarni Djurholm, hevur sett pening av á fíggjarlógaruppskotinum fyri næsta ár til fer›slutrygdartiltøk á landsvegum kring um í landinum, m.a. á Hvítanesvegnum uppi vi› omankoyringina til bygdina.

Júst ótryggu fer›sluvi›urskiftini hjá Hvítanesbørnum á hesum vegamóti (á veg til og úr Hoyvíkar skúla) hava mangan veri› umrødd í Hvítanesnevndini og teknisku nevnd hjá b‡rá›num.

Fleiri fundir hava eisini veri› vi› Landsverkfrø›ingin um máli›, og semja er um, hvussu trupulleikin skal loysast - nevniliga vi› eini smogu undir vegnum og eini gongubreyt ni›an til Vegin Langa.

Afturvendandi trupulleikin hevur tó altí› veri›, at peningur ikki hevur veri› tøkur til endamáli›.

B‡rá›i› heitti fyrr í ár á landsst‡ri› og løgtingi› um at hava hesi vi›urskifti í huga í sambandi vi› fíggjarlógarvi›ger›ina fyri næsta ár, og ta› gle›iliga er altso hent, at áheitanin nú er tikin til eftirtektar.

Ta› siga vit tykkum enn eina fer› tøkk fyri!

Betur seint enn ongantí›!

Páll Petersen
b‡rá›slimur fyri Fólkaflokkin

Gott Leivur Hansen, at tú nú er áhuga›ur í Kaldbaksmálum.

Hesi seinastu 4 árini eg havi siti› í teknisku nevnd, hevur eitt av málunum í nevndini veri› skúlagøta frá inni á Fløtum og út til skúlan, hettar hevur veri› fleiri fer›ir fyri, fyrst og fremst í Kaldbaksnevndin og í teknisku nevnd, og vit hav nakrar fer›ir havty fund vi› Landsverkfrø›ingin, uttan úrslit.

Men nú hava vit so fingi› bo› frá L.V. AT nú kann gøta gerast, ikki dugi eg at síggja, at tú Leivur hevur gjørt naka› fyri, at hetta kundi gerast veruleiki. Ta› uppskot i› kom frá Kaldbaksnevndini, íbúgvarunum og mær, bleiv kolldømt av Leivuri og Ronald sum bá›ir sita sum limir í Kaldbaksnevndini.

Alla hesa tí› havi eg einsamallur av 5 limum í teknisku nevnd tiki› undir vi› uppskotinum frá Kaldbaks fólki, tó undantiki› seinastu fer› hettar var fyri í teknisku nevnd, tá vóru 2 av 5 limum sum tóku undir vi› uppskotinum, og var ta› Schumann Hjartalin og eg sjálvur.

So tú Leivur skal ikki pynta teg vi› hasum fja›rinum, tí tú veitst at hasar fja›rarnar eigur tú ikki.